

JAROSŁAW POTOCZNY

SAVE AS

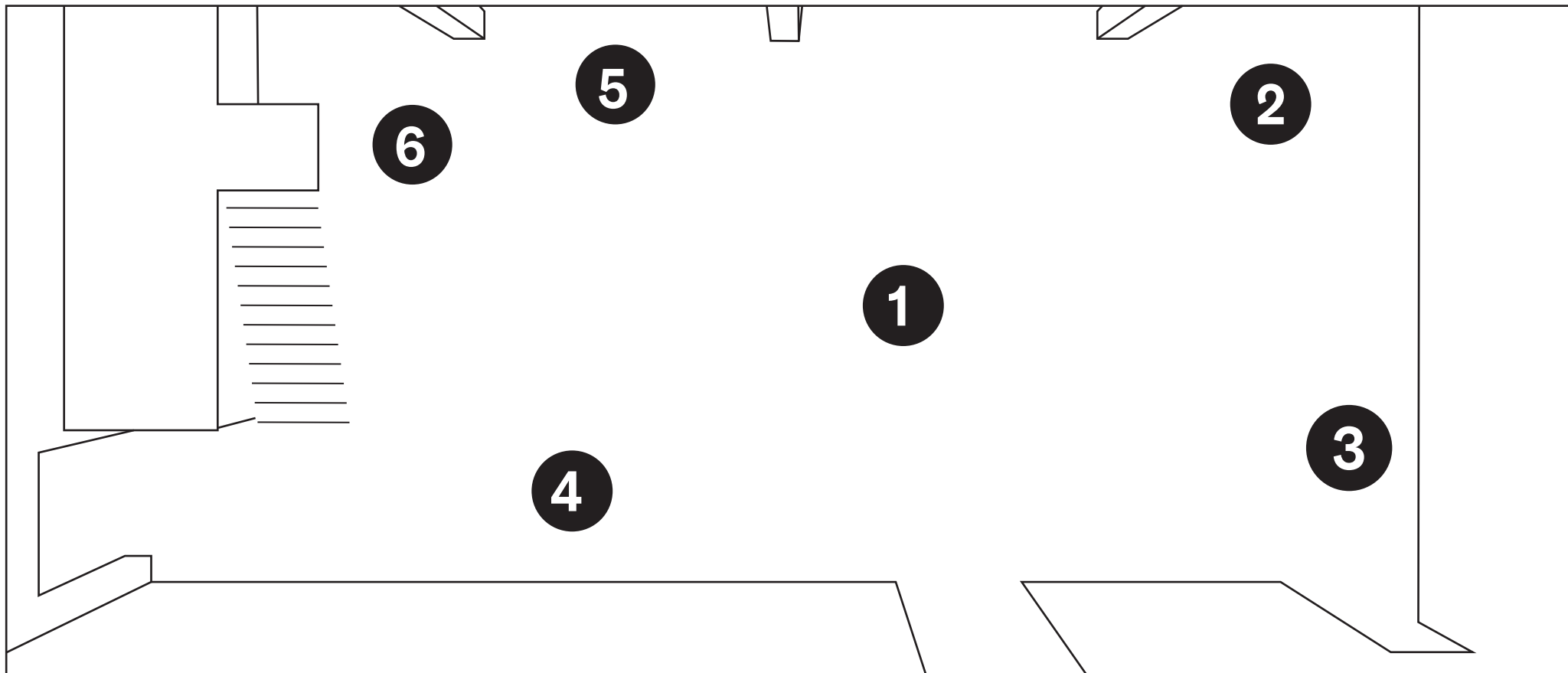
KURATOR / CURATOR: ŁUKASZ KROPIOWSKI

26.01.23 – 4.03.23

KSIĘCIA WITOLDA 66, WROCŁAW

WWW.66P.PL

1. *Labirynt*, instalacja, 2023 / **2.** *Save as JPEG*, instalacja, 2023 / **3.** *Pompa*, technika własna (sztuczne futro, silikon, neon), 2004
4. *Logika*, instalacja, 2023 / **5.** *Programator lotu rakiety V2*, technika własna (sztuczne futro, silikon, neon), 2004 / **6.** *Jeszcze myślimy*, zapis akcji, 2023

1. *Labyrinth*, installation, 2023 / **2.** *Save as JPEG*, installation, 2023 / **3.** *Pump*, mixed media (faux fur, silicone, neon), 2004
4. *Logic*, installation, 2023 / **5.** *V2 Rocket Flight Programmer*, mixed media (faux fur, silicone, neon), 2004 / **6.** *We're Thinking*, recording of action, 2023

1. *Лабіринт*, інсталяція, 2023 / **2.** *Save as JPEG*, інсталяція, 2023 / **3.** *Помпа*, власна техніка (штучне хутро, силікон, неон), 2004
4. *Логіка*, інсталяція, 2023 / **5.** *Flight programmer ракети V2*, власна техніка (штучне хутро, силікон, неон), 2004 / **6.** *Ми ще мислимо*, запис акції, 2023

Sprowadziliśmy całe ludzkie życie do czegoś w rodzaju gry komputerowej, która polega na pokonywaniu labiryntów nowych biurokracji.

David Graeber

Jarosław Potoczny realizuje prace używając plastiku, ledowych świetlówek, wykładziny, silikonu, kabli, neonów i folii samoprzylepnej, a więc „swojskich” materiałów z biurwców, urzędów, siłowni czy galerii handlowych, czyli głównych ambasadorów „społeczeństwa sukcesu”. W swojej twórczości często odwołuje się do artefaktów znanych z historii kultury oraz wykorzystuje tkwiące głęboko w świadomości – wydawać by się mogło, że wręcz wyeksploatowane – symbole. Te kulturowe odniesienia ulegają w jego sztuce osobliwej degradacji – emblematy religijne przeobrażają się w oświetlenie biurowe i kolorowe diody, hellenistyczne malarstwo wazowe w naklejkę na przemysłowej beczce, godło narodowe w wyroby masarskie, słynne arcydzieła w sztuczne futra i stemple. Podobnie na wystawie *Save as* klasyczny labirynt kreteński zamienia się w ogrodzenie wytyczone przez system elektrycznego pastucha. Dominująca w przestrzeni wystawy figura staje się sarkastyczną metaforą życia społecznego widzianego jako „hodowla” oparta na praktykach ograniczania i formatowania obywatela. Tu nie ma alternatywy, jest tylko droga, po której – w imię naszego bezpieczeństwa (a także dobra i wolności) – zyskliwie prowadzi taśma pod napięciem.

Wystawa *Save as* tworzy mało optymistyczny obraz uwikłania w zakamuflowany system ograniczeń kształtujący jednostki poprzez mechanizmy wychowawcze, prawno-polityczne, ekonomiczne i kulturowe. Jak zwięźle ujmuje realia życia w późnokapitalistycznej rzeczywistości Saul Newman: „jesteśmy wtłaczani w aparaty, które próbują przechwycić każdy aspekt naszej egzystencji i pragnienia – za pomocą konsumpcji, komunikacji, spektaklu, hiper-widzialności, idiotycznych rozrywek, niekończącej się i pozbawionej sensu pracy, długu i ciągłej niepewności – wytwarzając bezgraniczną zależność. [...] Zapewnia się przestrzenie dla indywidualnych różnic i gustów, ale tylko poprzez ich utowarowienie, co prowadzi do niespotykanego wcześniej konformizmu. Reżim nie przejmuje się już tym, co myślimy – mamy zapewnioną wszak wolność myśli – tak długo, jak jesteśmy mu posłuszni w naszych codziennych praktykach, zachowaniach i rytuałach”.¹

1. S. Newman, *Postanarchizm*, przeł. Sebastian Słowiński, Warszawa 2022, s. 36-37.

It's as if we have finally achieved the ability to make such virtual realities materialize, and in so doing, to reduce our lives, too, to a kind of video game, as we negotiate the various mazes of the new bureaucracies.

David Graeber

Jarosław Potoczny's works use plastic, LED fluorescent lights, carpet, silicone, cables, neon and self-adhesive film – familiar materials known from office buildings, banks, gyms or shopping malls, i.e. the main embassies of the late capitalist “society of achievement.” He often alludes to artefacts known from the history of culture and uses symbols that are so deeply ingrained in our consciousness that they might seem overexploited. In Potoczny's art, these cultural references undergo a peculiar degradation – religious emblems are transformed into office lighting and colourful LEDs, Hellenistic vase paintings become stickers on industrial barrels, national emblems turn into minced meat, while famous masterpieces – into faux fur and stamps. Similarly, in the *Save As* exhibition, the classical Cretan labyrinth is delineated by an electric fence, which dominates the space and becomes a sarcastic metaphor for social life seen as a system of “breeding” based on the restricting and formatting of citizens. There is no alternative here, only a path along which – in the name of our own safety (as well as well-being and freedom) – we are graciously guided by the live wire.

The *Save As* exhibition paints a not-so-optimistic picture of entanglement in a camouflaged system of constraints that shapes our lives through educational, legal, political, economic and cultural mechanisms. As Saul Newman succinctly put it, in the reality of life in late capitalism “we are inserted into an apparatus which seeks to capture every facet of existence and desire within its circuits – of consumption, communication, spectacle, hyper-visibility, idiotic enjoyment, endless and meaningless work, debt and constant insecurity. [...] Spaces are provided for individual differences and tastes, but only through their commodification, thus producing unparalleled conformity. This regime no longer cares what we think – we are granted a certain freedom of thought – as long as we obey through our everyday practices, behaviours and rituals.”¹

1. S. Newman, *Postanarchizm*, Cambridge, 2016, p. 33.

Ми перетворили все людське життя на щось на кшталт комп'ютерної гри, яка полягає на подоланні лабіринтів нової бюрократії.

Девід Гребер

Ярослав Поточний створює праці з пластику, світлодіодних люмінесцентних ламп, килимового покриття, silikonu, кабелів, неонових вивісок і клейкої плівки, а також матеріалів, відомих з офісних будівель, установ, банків, спортивних залів або торгових центрів, тобто головних ambasadorів “суспільства успіху” Художник у своїй творчості часто згадує артефакти, відомі з історії культури, і використовує символи, що застрягли глибоко у нашій свідомості, і надто часто використовуються нами. Ці культурні орієнтири проходять у його мистецтві своєрідну деградацію: релігійні символи перетворюються в офісне освітлення і кольорові світлодіоди, еллінський розпис кераміки в наклейку на промисловій діжці, національний герб - у вироби для масового виробництва, знамениті шедеври - в штучне хутро і штампи. Так само на виставці « *Save as* » класичний критський лабіринт перетворюється на огорожу, виділену системою електропастуха. Він стає сповненою сарказму метафорою суспільного життя, що розглядається як система “розведення”, яка базується на практиці обмеження та підпорядкування громадян. Тут немає альтернативи, є лише стежка, по якій – задля нашої безпеки (а також добра і свободи) – веде нас ласкаво конвеєрна стрічка під напругою.

Виставка *Save as* створює досить неоптимістичну картину заплутаності в закамурфльованій системі обмежень, що формують індивідів через освітні, правові, політичні, економічні та культурні механізми. Ось як Сол Ньюмен влучно описує реальність життя у пізньокapіталістичному світі: “нас запихають в прилади, які намагаються охопити кожен аспект нашого існування та бажань – за допомогою споживання, спілкування, видовищ, гіпервидимості, ідіотських розваг, нескінченної та безглуздої роботи, обов'язку та постійної невизначеності, що створює безмежну залежність. [...] Нам виділяють місце для індивідуальних відмінностей та смаків, але лише шляхом їх комодифікації, що призводить до безпрецедентного конформізму. Режим більше не турбується про те, що ми думаємо – зрештою, у нас є свобода думки – до тих пір, поки ми підкоряємося йому в наших повсякденних практиках, поведінці і ритуалах”.¹

1. С. Ньюмен, *Postanarchizm*, пер. Себастьян Словінський, Варшава 2022, стр. 36-37.

Całość tekstu kuratorskiego dostępna: / The whole curatorial text is available at: / Повний кураторський текст доступний:

Subiektywna Instytucja Kultury

66P.SUBIEKTYWNA.INSTYTUCJA.KULTURY | WWW.66P.PL